

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoP/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113231095
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8113231095.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX X., právne zastúpený AK- Tarabčák, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, proti odporkyni: L. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX G. - D., prechodne bytom G. XXX, XXX XX Y. L. P., o zníženie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/128/2014-565 zo dňa 18.10.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/128/2014-608 zo dňa 18.06.2019 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom č.k. 7C/128/2014-565 z 18.10.2018 rozhodol:

„Súd návrh na zníženie výživného z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

Opravným uznesením č.k. 7C/128/2014-608 z 18.06.2019 opravil záhlavie rozsudku č.k. 7C/128/2014-565 z 18.10.2018.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, ktorý bol pôvodne podaný na Okresný súd G. dňa 24.10.2013, domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zmenil rozsudok Okresného súdu v Prešove zo dňa 16.2.2012, spisová značka 15C/117/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.8.2012, spisová značka 3CoP/44/2012 v časti týkajúcej sa výživného pre plnoletú L. C. a to tak, aby súd znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni zo sumy 70,00 eur mesačne na sumu 26,65 eura počnúc dňom 01.11.2013.

Naposledy bola otcovi určená vyživovacia povinnosť na dcéru vo výške 70,- eur mesačne rozhodnutím vydaným dňa 16.02.2012 počnúc dňom 27.05.2011. V danom čase bola odporkyňa študentkou 4. ročníka strednej školy v G.e, mesačné výdavky mala ma pomôcky do školy, a aj na bežné výdavky a to ošatenie, hygienické potreby, strava, cestovné, keďže škola sa nenachádza v mieste jej bydliska, okuliare a pod. Otec bol nezamestnaný, poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eura. V tom čase pri zvýšení výživného súd vychádzal hlavne z majetkových pomerov otca, ktorému bola v rámci exekučného konania ako oprávnenému vyplatená dňa 13.09.2011 suma vo výške 2 047,07 eura a ďalej súd mal za to, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu spolu s bratom a jeho rodinou a úver na tento rodinný dom platí údajne matka navrhovateľa aj keď navrhovateľ je dlhodobo nezamestnaný, má vážne zdravotné problémy, jeho životná úroveň však nezodpovedá výške jeho príjmu. V porovnaní s príjmami je nadštandardná. Aj keď navrhovateľ tvrdí, že jemu poskytnutý úver

na kúpu rodinného domu spláca jeho matka, ktorá je starobná dôchodkyňa, odporca musel pri čerpaní úveru deklarovat' banke svoj príjem, majetkové pomery, ako aj schopnosť splácať úver, inak by mu banka úver neposkytla. Navrhovateľ v tom čase nepreukázal, že by bol uznaný za práceneschopného vzhľadom na svoj nepriaznivý zdravotný stav a nebol ani uznaný za invalidného. Vzhľadom na vyššie uvedené aj odvolací súd konštatoval, že odporca je schopný pracovať, dosahovať príjem a riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ ide o námietku darovania nehnuteľnosti, súd zistil, že byt bol darovaný zo strany starých rodičov pre jeho dcéru. Odvolací súd mal za to, že poberanie dávky v hmotnej núdzi zo strany navrhovateľa je iba účelové, a že je schopný dosiahnuť príjem a plniť si vyživovaciu povinnosť voči odporkyne zodpovedajúcu jeho schopnostiam, ako aj možnostiam.

Dokazovaním súd zisťoval terajšie príjmy a výdavky účastníkov. Súd zistil, že otec bol dlhodobo nezamestnaný ako aj v čase pôvodnej úpravy výživného (s krátkou dobou vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokojnosť a jeho príjem pozostával len z dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eura s tým, že táto dávka bola kolísavá v závislosti od tohto s kým a v akej domácnosti navrhovateľ žil. Od júna 2015 je mu priznaný invalidný dôchodok vo výške 99,40 eura, v súčasnosti vo výške 104,40 eura. Výdavky navrhovateľ prezentoval vo svojej výpovedi. Dňa 24.09.2013 sa mu narodil syn M., na strane navrhovateľa došlo k zmene pomerov, aj keď pribudla mu aj ďalšia vyživovacia povinnosť, má stály vyšší príjem.

K zmene pomerov došlo aj na strane odporkyne. Odporkyňa sa stala študentkou vysokej školy, ktorú ukončila v júni 2017. Z jedného jej ospravedlnenia z pojednávania súd zistil, že je už zamestnaná. Do školy denne dochádzala a jej výdavky súviseli so zabezpečením základných životných potrieb, ako aj s úhradou nákladov na školské potreby. Tieto prezentovala vo svojej výpovedi. Aj keď sídlo školy ostalo to isté, je nepochybné, že v súvislosti s nárastom jej veku a návštevou vysokej školy sa zvýšili aj náklady na jej potreby, jednak štúdium ako aj životné potreby.

Otec žiadal znížiť výživné na sumu minimálneho výživného, ktoré je povinný uhrádzať aj rodič bez akéhokoľvek príjmu. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ má príjem z čiastočného invalidného dôchodku z dôvodu poklesu jeho schopnosti pracovať o 45 %. Teda zdravotný stav je taký, že v rozsahu 55 % je schopný vykonávať prácu. Súd mal za to, že zdravotný stav otca mu dovoľuje pracovať. Preto aj z tohto dôvodu bol, resp. je navrhovateľ evidovaný na úrade práce, kde mu môže byť poskytnutá práca vzhľadom na jeho zdravotný stav. Zo zistenej rodinnej situácie navrhovateľa navyše možno konštatovať, že matka navrhovateľa vykonávala počas svojho života podnikateľskú činnosť v obci, kde navrhovateľ býva, prevádzkovala ranč s koňmi. Fotodokumentácia doložená do spisu právnym zástupcom odporkyne potvrdzuje, že je v schopnostiach otca vykonávať na ranči činnosť spojenú s koňmi. Aj keď navrhovateľ tvrdí, že na tomto ranči nepracuje, je v jeho možnostiach privyrobiť si nejakú finančnú čiastku k priznanému invalidnému dôchodku. Navrhovateľ uviedol, že dokonca jeho družka na tomto ranči pracovala ako trénerka a vedúca, pričom podľa úradu práce bola evidovaná ako nezamestnaná. Ak je niekto nezamestnaný, nemôže pracovať ako tréner a vedúci. Táto jeho výpoveď spochybňuje jeho výpoveď, že na ranči nepracoval, aj keď potvrdil, že na fotografiách, ktoré predložil zástupca odporkyne vykonáva len terapeutickú činnosť pre svoj zdravotný stav, navyše, ako uviedol, mu matka finančne vypomáha. Je možné domnievať sa, že to bolo aj z dôvodu tejto výpomoci. Navrhovateľ súhlasil so zaradením prostredníctvom Úradu práce sa zapojil do projektu školenia pre automobilku, kde po absolvovaní školenia by sa mohol zamestnať.

Navyše v konaní boli vyvrátené aj tvrdenia navrhovateľa o jeho majetkovej situácii. Súd neoveril tvrdeniam navrhovateľa o jeho majetkovej situácii, nakoľko viaceré jeho tvrdenia sa v súdnom konaní ukázali ako nepravdivé. Navrhovateľ tvrdil, že nevlastnil žiadneho koňa, avšak svedeckou výpoveďou K. E. bolo preukázané, že navrhovateľ vlastnil kobyľu T. a neskôr získal od tejto kobyly mláďa. Navrhovateľ tvrdil, že jeho družka C. W. nevlastní žiadneho koňa, neskôr v konaní uviedol, že vlastní kobyľu Q. od roku 2009. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR doručilo písomné vyhlásenie C. W. z júna XXXX, podľa ktorého je vlastníkom troch koní (Q.).

V priebehu súdneho konania, v septembri 2014, bola navrhovateľovi na základe Nálezu Ústavného súdu SR zo strany štátu vyplatená finančná čiastka 2 000,00 eur. Možno teda konštatovať, že jeho finančná situácia sa získaním týchto prostriedkov zlepšila.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že odporkyňa predala byt, ktorý vlastnila za sumu 60 000,00 eur dňa 25.03.2011, táto skutočnosť, že vlastnila byt v tejto cene už bola známa v pôvodnom konaní, teda ohľadne tejto majetkovej situácie zmena u odporkyne nenastala. V zmysle pokynu odvolacieho súdu súd zisťoval skutočnú výšku vyplatenej kúpnej ceny a použitie týchto prostriedkov. Výška kúpnej ceny bola zistená len z kúpnej zmluvy, čo je 60 000,00 eur. Použitie týchto finančných prostriedkov jednoznačne odporkyňa nepreukázala, a to aj napriek opakovaným výzvam. V konaní iba matka odporkyne a odporkyňa uviedli použitie týchto peňazí. Je potrebné prisvedčiť tvrdeniu odporkyne, že tieto peniaze,

aspoň ich časť bola dôvodne spotrebovaná (rekonštrukcia domácnosti, kde býva). Použitie celkovej kúpnej ceny síce jednoznačne odporkyňou nebolo preukázané, avšak takisto jednoznačne nebolo navrhovateľom preukázané, že úver na kúpu domu, ktorý bol poskytnutý navrhovateľovi, uhradila zaňho jeho matka, a nie on, pričom úhrady sa vykonávali z jeho účtu. Na poskytnutie úveru navrhovateľ musel preukázať svoje majetkové pomery.

Z internetovej stránky Ministerstva spravodlivosti súd prvej inštancie zistil, že bolo ukončené aj konanie o neúčinnosť darovacej zmluvy vedené na Okresnom súde Prešov sp.zn. 28C/76/2014, ohľadom darovania nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa. Darovacia zmluva bola vyhodnotená ako neúčinná. Tým bolo rozhodnuté, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľností.

Keďže na strane odporkyne nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného a na strane povinného rodiča mal súd za preukázané, že jeho možnosti a schopnosti dosahovať príjem a jeho majetkové pomery sú vyššie ako prezentovaný faktický stav, súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Pokiaľ ide o ukončenie štúdia odporkyne na vysokej škole, aj keď v konaní dôkaz o tom nebol predložený, účastníci sa na tejto skutočnosti zhodli, navrhovateľ vzhľadom na túto skutočnosť nepredniesol žiaden návrh. Súd zo svoje činnosti zistil, že na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 3Pc/18/2018 bol podaný návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, ktorý podal navrhovateľ voči odporkyňi z dôvodu, že odporkyňa v roku 2017 ukončila štúdium na vysokej škole a je schopná sa sama živiť.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) - § 62 ods. 1 až 3, § 62 ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že súd pri vyhotovení rozsudku nepostupoval v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Výpoveďou K. E. malo byť preukázané, že vlastnil kobyľu T.. Z vyhlásenia MP SR vyplýva vlastníctvo troch koní (Q., O. de I., R. M.). Nie je zrejmé, z ktorého dňa je vyhlásenie MP SR. Nie je však ani zrejmé, aký vplyv má vlastníctvo troch koní družkou navrhovateľa, ak by aj bolo preukázané, na výrok rozsudku. Nezodpovedá dôkazom na č.l. 313 oznámenie MP SR z 28.04.2016, podľa ktorého vlastní C. W. dva kone - Q. a R. M. a majiteľkou koňa O. de I. bola do 07.10.2015. Listom z 31.05.2016 navrhovateľ zaslal pasy koní, z ktorých vyplývajú vlastnícke vzťahy. Podľa pasu nebol navrhovateľ vlastníkom Q. a preto ho nemohol predat' p. W.. Z listu MPh SR zo 07.07.2016 vyplýva, že v jeho evidencii sú rozpory. Nie je zrejmé z teraz napadnutého rozsudku, ako sa súd s rozpormi vysporiadal. Podľa bodu 53 bola vyplatená navrhovateľovi suma 2 000,00 eur, podľa čoho sa mala jeho situácia zlepšiť. Nie je však zrejmé, oproti akému stavu súd urobil tento záver. V pôvodnom konaní totiž súd uvažoval aj so sumou 3 884,16 eura, získanou v exekučnom konaní, ktorú považoval odvolací súd v pôvodnom konaní za príjem otca. Z porovnania vyplýva, že príjem otca sa znížil o 1 884,16 eura. Podľa súdu v bode 54 už v pôvodnom konaní bola známa skutočnosť, že dcéra vlastnila byt v hodnote

60 000,00 eur. Nebola však známa skutočnosť, že dcéra byt predala a všetky prostriedky, získané ako kúpna cena, spotrebovala matka. Túto skutočnosť súd nezohľadnil. Nie je preto pravda, že u odporkyne nedošlo k zmene situácie. Podľa bodu 55 mal súd za preukázané - nepovedal však, čím to mal preukázané - že možnosti a schopnosti dosahovať príjem a majetkové pomery sú vyššie ako prezentovaný faktický stav. Tento záver nevyplýva zo žiadnych dôkazov a za takéto dôkazy nemožno považovať fotky, predložené právnym zástupcom dcéry, pretože nebolo preukázané, kde a kedy boli robené a z fotiek nie je možné urobiť závery, že svedčia o schopnosti otca pracovať a dosahovať príjem. V odôvodnení sa súd vôbec nezaoberal tým, či sa zmenili pomery u matky S. E.. Kritériom sú odôvodnené potreby dieťaťa, avšak v konaní nebolo ničím ani tvrdené, ani preukázané, aké sú výdavky, teda potreby dieťaťa. Pritom skutočnosť, že dochádza do školy denne do G., nie je žiadnou zmenou stavu, pretože aj na strednú školu dochádzala do G. a takýto stav bol aj v pôvodnom konaní. Taktiež neboli vôbec posúdené (aspoň v rozsudku nie sú žiadne úvahy súdu) schopnosti a možnosti rodičov z hľadiska veku, zdravotného stavu, kvalifikácie, možnosti uplatnenia, hoci to súd konštatuje, že z týchto hľadísk návrh posúdil. Ani z konštatovania o prevádzkovaní ranču matkou otca, ani z fotodokumentácie samotnej, bez iných dôkazov, nemožno považovať záver súdu o schopnostiach otca vykonávať činnosť na ranči za vyplývajúci z dôkazov. Aj keby matka navrhovateľa mala možnosť ho zamestnať a jeho zdravotný stav by to umožňoval, takú povinnosť nemá. Z odôvodnenia nevyplýva, kedy navrhovateľ tvrdil to, čo súd považuje za nepravdivé. V pôvodnom rozsudku z r. 2012 súd vychádzal z príjmu 5 000,00 eur od exekútora, z čoho mu vyšiel príjem mesačne 416,67 eura. Je to teda podstatne vyšší príjem ako by vychádzal zo sumy 2 000,00 eur. Taktiež v tom čase otec nepreukázal, že by z dôvodu zdravotného stavu bol uznaný invalidným. Súd preto vychádzal z toho, že je schopný pracovať,

dosahovať príjem. Vychádzal aj z výpovede matky, že má príjmy, vzdal sa majetku predajom prevádzok potravín v Y., G. a O.. Terajší stav u otca je podstatne odlišný, pretože je uznaný za invalidného, je evidovaný v evidencii nezamestnaných a nebolo mu sprostredkované žiadne zamestnanie. Ak by mal byť vyšší príjem navrhovateľa vo výške 104,40 eura oproti dávkam vo výške 62,50 eura v súvislosti s ďalšou vyživovacou povinnosťou, nejde o podstatné zvýšenie. Nie je zrejmé z odôvodnenia, aké náklady odporkyňa prezentovala. Výšku výdavkov nestačí prezentovať, ale ich aj preukázať, ak by mali byť pre rozhodnutie podstatné. Odporkyňa sa k výdavkom vyjadrovala iba na pojednávaní 06.04.2016 t.j. pred zrušujúcim rozsudkom a po rozhodnutí odvolacieho súdu nebolo z jej strany nič prezentované. Výdavky, ktoré uvádzala, a to mesačne na knihy 120,00 eur, tlačiareň 20,00 eur nemožno brať do úvahy, pretože tieto výdavky by musela podporiť aj dôkazmi, čo sa nestalo. Možno akceptovať z výdavkov iba položky cestovné, stravné v školskej jedálni, školné, hygienické potreby, ošatenie, avšak tieto výdavky mala aj v čase pôvodného rozsudku, teda nemohli spôsobiť zásadnú zmenu pomerov. To, že by sa s jej vekom mali zvýšiť aj výdavky, vôbec ani netvrdila. Pokiaľ ide o zdravotný stav navrhovateľa, súd skonštatoval, že mu umožňuje pracovať, pričom vychádzal iba z rozhodnutia o invalidnom dôchodku. Vôbec nebral do úvahy predložené lekárske správy. Navyše 55% schopnosť pracovať ešte neznamená, že prácu aj získa. Počas celej doby evidencie na úrade práce mu nebola ponúknutá žiadna práca. Z rozsudku sa nedá zistiť, aký vplyv má na vyživovaciu povinnosť to, že matka navrhovateľa vykonávala podnikateľskú činnosť. Z daňového priznania C. W. vyplýva, že mala príjmy 2 941,84 eura, čo v žiadnom prípade neumožňovalo zamestnať plateného pracovníka. Výdavky boli 2 554,76 eura a daňový základ iba 387,00 eur. Skutočnosť, že navrhovateľovi vypomáhala matka, bez iných dôkazov nemôže byť dôkazom o tom, že to bolo odmenou za vykonanú prácu. Navrhovateľova výpoveď o tom, že jeho družka pracovala ako trénerka a vedúca, má podľa rozsudku spochybňovať jeho výpoveď o tom, že na ranči nepracoval. Z výpovede navrhovateľa nevyplýva, či jeho družka pracovala v čase, keď bola evidovaná ako nezamestnaná. To však neznamená, že v tom čase nemohla vykonávať žiadnu prácu, pretože aj nezamestnaní môžu prácu do určitého rozsahu a do stanoveného príjmu vykonávať. To, že navrhovateľ vlastnil kobyly T., tvrdil K. E. a tiež to, že táto kobyly mala mláďa. Navyše, toto sa udialo ešte v čase pred podaním návrhu. Podstatné pre posúdenie je, že odporkyňa získala za predaj bytu 60 000,00 eur a všetky tieto prostriedky použila jej matka, čo bolo nesporne zistené z výpovede odporkyne. Ak by neboli použité prostriedky v tak vysokej sume matkou odporkyne na jej súkromné potreby, bola by jej finančná situácia podstatne lepšia. Nie je pravdou, že nebolo preukázané, že by úver poskytnutý navrhovateľovi splácala matka navrhovateľa. Úver bol splácaný v r. 2011 a v marci r. 2012 bol účet zrušený, teda bolo to v období rozhodovania o pôvodnom rozsudku. Pre posúdenie veci táto skutočnosť nemá žiadny význam, pretože súd má posudzovať, či došlo k podstatnej zmene pomerov oproti stavu pred vyhlásením rozsudku vo februári 2012. Podrobne o splácaní boli predložené dôkazy na pojednávaní 27.11.2015, okrem iných aj potvrdenia o vkladoch matky navrhovateľa. S týmito dôkazmi sa súd vôbec nevysporiadal. Ďalšie dôkazy boli predložené 06.04.2016 - potvrdenie P. banky o okolnostiach poskytnutia úveru a kópie vkladových listov. Absolútne je nesprávny záver súdu, podľa ktorého v konaní o neúčinnosť zmluvy na Okresnom súde Prešov, sp.zn. 28C/76/2014 bolo rozhodnuté, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti. Takýto záver z rozsudku vôbec nevyplýva a navrhovateľ nie je vlastníkom. Navyše, k darovaniu podielu v 1/2 došlo ešte 10.09.2011. Návrh na súd na zníženie výživného bol podaný až 21.10.2013, teda prevod nemal vplyv na pomery žalobcu, pretože bol urobený ešte za pôvodného konania, dávno pred podaním návrhu. Z uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, návrhu na zníženie výživného vyhovel a priznal mu nárok na trovy konania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 17.10.2019 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nebolo dôvodné.

4. Podľa § 66 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný. Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

5. Odvolací súd, vychádzajúc z citovaných ustanovení Civilného mimosporového poriadku, preskúmal rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce s akcentom na navrhovateľom uvádzané odvolacie dôvody, to všetko aj s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú

námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Podľa § 62 ods. 1 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

V zmysle § 62 ods. 3 ZoR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

S poukazom na ust. § 78 ods. 1 a 3 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, stotožňujúc sa s ním, a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

8. Zákon o rodine vychádza z filozofie, že dieťa má zo zákona právo na výživu; ide o jeho zákonný nárok, explicitne je rodičom uložená povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť. Základ vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu je zakotvený v rámci demonštratívneho výpočtu zložiek rodičovskej zodpovednosti v § 28 ods. 1 písm. a) ZoR. Každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor vlastných minimálnych potrieb, zabezpečiť dieťaťu výživu. Dieťaťu je zákonom priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

9. Ust. § 62 Zákona o rodine vrátane čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd garantuje právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantuje právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Toto právo v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej aj nemateriálnej povahy na tom, aby sa dieťa mohlo riadne rozvíjať.

10. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia ako aj v čase rozhodnutia nového. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom nemôže byť akákoľvek zmena pomerov, musí ísť o výraznú zmenu okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť aj vyšší vek dieťaťa, zvýšenie alebo zníženie príjmu ovplyvňujúceho celkovú situáciu osôb, ktoré sú povinné prispievať na výživu dieťaťa, a to nielen na krátky čas.

11. Ako vyplynulo z dokazovania realizovaného súdom prvej inštancie, k takejto kvalifikovanej zmene pomerov nedošlo.

V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni (rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 15C/117/2011-43 zo dňa 16.02.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3CoP/44/2012-87 zo dňa 22.08.2012) bola odporkyňa študentkou D. v G.. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ je nezamestnaný, poberá dávku v hmotnej núdzi v sume 62,50 eura, okrem vyživovacej povinnosti voči odporkyni má vyživovaciu povinnosť voči dcére S. vo výške 60,00 eur mesačne. V exekučnej veci mu bola vyplatená suma 5 000,00 eur. Súd tiež uzavrel, že odporca nadobudol rodinný dom v podiele 1, za účelom čoho mu bol poskytnutý úver. Odporca má nepriaznivý zdravotný stav, avšak nebol uznaný invalidným, je schopný pracovať, dosahovať príjem a riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľa plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 70 Eur mesačne.

Aktuálne navrhovateľ poberá invalidný dôchodok v sume 104,40 eura, čo znamená, že jeho pravidelný príjem sa oproti minulému stavu (62,50 eura - dávka v hmotnej núdzi) mierne zvýšil. Pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľovi bola vyplatená v rámci exekúcie suma 5 000,00 eur. V predmetnom konaní bolo zistené, že navrhovateľ nadobudol sumu 2 000,00 eur na základe nálezu Ústavného súdu SR. Pokiaľ ide o príjmy navrhovateľa, k tomuto odvolací súd konštatuje, že jeho pomery sa výrazným spôsobom nezmenili. Navrhovateľovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť voči mal. synovi M.

Navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok, bola uznaná miera poklesu jeho pracovnej schopnosti v rozsahu 45 %. Uvedené však neznamená, že navrhovateľ nie je schopný vykonávať žiadnu prácu a dosahovať príjem zo závislej činnosti. Z fotografií, ktoré sú obsahom spisu je zrejmé, že navrhovateľ nielen jazdí na koni, ale vykonáva aj činnosti súvisiace s poskytovaním služieb ranča (napr. vozenie návštevníkov na voze). Možnosť dosahovať príjem preto u navrhovateľa nie je vylúčená.

12. Vo vzťahu ku konaniu 28C/76/2014 odvolací súd uvádza, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 28C/76/2014-113 zo dňa 13.04.2015 bolo určené, že darovacia zmluva zo dňa 08.12.2011 uzavretá medzi C. C. a S. C., predmetom ktorej je bezodplatný prevod spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 k celku v nehnuteľnostiach zapísaných v B. kat. územie X., okres G. je voči navrhovateľke v 1. rade (matka odporkyne), voči navrhovateľke v 2. rade (sestra odporkyne) a voči navrhovateľke v 3. rade (odporkyňa) neúčinná. Preto vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou sa na navrhovateľa nazerá tak, ako keby predmetná nehnuteľnosť (resp. podiel na nej) z vlastníctva navrhovateľa nebudla. Jeho odvolacia námietka je preto neopodstatnená.

13. Pri poslednej úprave pomerov matka odporkyne pracovala v obchode, mala vyživovaciu povinnosť okrem odporkyne aj voči jej maloletej sestre S. a dvom maloletým synom pochádzajúcim z iného vzťahu. Matka odporkyne aj naďalej vykonáva podnikateľskú činnosť (živnosť) - prevádzkovanie obchodu. Ako vyplýva zo zápisnice z konania 7P/121/2011 (č.l. 34 spisu 15C/117/2011), matka vykonáva túto podnikateľskú činnosť od januára 2011. Matka má po celý čas príjem z rovnakej činnosti. Z daňového priznania (č.l. 508) vyplýva, že základ dane za rok 2017 bol v sume 3 903,19 eura, čo teda predstavuje príjem matky cca 325,00 eur mesačne. Naďalej má vyživovaciu povinnosť okrem odporkyne voči ďalším 3 deťom, na ktoré poberá prídavky v sume za rok 2017 v priemere 80,36 Eur. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že k zmene pomerov na strane matky oproti predošlému stavu nedošlo.

14. Vo vzťahu k odôvodneným potrebám odporkyne odvolací súd uvádza, že je všeobecne známou skutočnosťou, že postupom času, s pribúdajúcim vekom, sa potreby dieťaťa zvyšujú, náklady na ich uspokojenie rastú, nemožno pochybovať ani o zvýšených nákladoch spojených so štúdiom na vysokej škole v porovnaní so štúdiom na strednej škole. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval zvýšenie nákladov odporkyne oproti stavu pri poslednom rozhodovaní o výživnom na odporkyňu, kedy bola študentkou strednej školy, tento záver je správny.

15. Pokiaľ ide o byt, ktorého vlastníčkou bola odporkyňa, tento byt bol odporkyňou predaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011, teda ešte v čase súdneho konania 15C/117/2011 za kúpnu cenu 60 000,00 eur splatnú pri podaní návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Návrh na vklad bol podaný dňa 25.03.2011 (č.l. 490). Vklad bol povolený dňa 08.04.2011 (č.l. 485). Z uvedeného vyplýva, že peňažné prostriedky za byt nadobudla odporkyňa ešte v čase súdneho konania 15C/117/2011, v rámci ktorého však nebol zisťovaný účel ich následného použitia. Navrhovateľka v rámci výsluchu dňa 04.05.2018 uviedla, že s peniazmi získanými z predaja bytu disponovala jej mama. Tieto peniaze boli použité sčasti na rekonštrukciu domu (oprava popraskaných stien, podlahy) ako aj úhradu dlhu, ktorý bol vo vzťahu k bytu, ktorý sa predával. Uvedené skutočnosti navrhovateľ nerozporoval. K tomuto odvolací súd konštatuje, že časť kúpnej ceny bytu bola spotrebovaná za účelom rekonštrukcie obydľia odporkyne a jej rodinných príslušníkov, tiež na úhradu dlhu spojeného s predávaným bytom, čo znamená, že na strane odporkyne nadobudnutie finančných prostriedkov vzhľadom na účel ich následného použitia nepredstavuje výrazné zlepšenie jej pomerov, odôvodňujúce zmenšenie rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa.

16. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v konaní nebola zistená kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúca zníženie výživného na odporkyňu, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh na zníženie výživného zamietol, je vecne správne.

17. Pokiaľ navrhovateľ namietal, že súd prvej inštancie nedal odpoveď na všetky jeho argumenty, je potrebné uviesť, že všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutočný a právny základ rozhodnutia (IV. ÚS 115/03, II. ÚS 76/07, I. ÚS 241/07 a 4Cdo/383/12). Súd prvej inštancie dal odpoveď na podstatnú argumentáciu, nie je preto namieste mu v tomto smere čokoľvek zásadné vytknúť.

18. Za daného stavu odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), uvedené sa týka aj výroku o trovách konania.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.